ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 300

Ἀμερικῆς ἐτησία Δολ. 10

Ἀγγλίας ἐτησία Λίρ. 2

Τράπεζαι Ἑταιρεῖαι-Δῆμοι Δρ. 600

ΠΕΜΠΤΗ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1936

Σελήνη 05 ἡμερῶν Ἀν.ἡλίου 7.12'—Δ. 5',09

Βαρλαὰμ ἱερ. Ἀββιοῦ προφήτου

ΕΤΟΣ 22ον ΑΡ. 5504 ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΠΟΚΟΡΩΝΙΩΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ ΑΡ. ΤΗΛ. 3.33

Η ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Ἀναδημοσιεύομεν μὲ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν τὸ κατωτέρω ἄρθρον τῆς Ἀθηναϊκῆς συναδέλφου «Ἔλευθέρα Γνώμη» Βεβαίως δὲν λέγει πράγματα ἄγνωστα. Ὁ ἐπαρχιακὸς τύπος τὰ ἔχει ἀναγράψει πολλάκις καὶ ἰδιαιτέρως ἡ ἀρθρογραφία τῆς ἐφημερίδος μας διὰ τὰς Ἀγροτικὰς μας τάξεις.

Τὸ ἀναδημοσιεύομεν ὅμως διότι εὑρέθη καὶ μία ἐφημερὶς τῆς πρωτευούσης ποὺ νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι ἡ πλειονότης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ζεῖ εἰς τὴν ἐπαρχίαν μέσα εἰς τοὺς ἀγρούς, μὲ τὴν σκαπάνην καὶ τὸ ἀλέτρι στὸ χέρι, ὀργώνει καὶ δίνει ζωὴν εἰς τὴν γῆν. Εἰς τὴν γῆν ποῦ ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν πλοῦτον τῆς χώρας μας, τὸν ὁποῖον ὅμως οἱ ἐπιτήδειοι τῶν πόλεων μετασχηματίζουν εἰς κέρδος ἰδικόν των.

Νὰ στραφῇ λοιπὸν ἡ προσοχὴ τοῦ Κράτους πρὸς τὸν Ἀγρότην Αὐτὸ τονίζωμεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, αὐτὸ ὑπεσχέθη τελευταίως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ αὐτὸ τονίζει ἡ συνάδελφος τῆς Πρωτευούσης ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων.

Δὲν θὰ εἶναι μόνον ἀναγνώρισις τῆς ἀξίας τοῦ Ἕλληνος Ἀγρότου ἀλλὰ καὶ συμφέρον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τοῦ τόπου. Διότι ὅταν ὁ ἀγρότης εὐτυχεῖ καὶ οἱ ἀστικοὶ πληθυσμοὶ εὐημεροῦν. Ὅταν δυστυχεῖ δὲν ἀπομένει παρὰ ἡ ἀνέχεια καὶ ἡ κρίσις. Ἀτὸ αὐτὸν λοιπὸν ἐξαρτῶνται ὅλα. Πρέπει λοιπὸν ὁ Ἀγρότης μας νὰ πάρῃ τὴν θέσιν ποὺ τοῦ ἀνήκει.

«Ἡ πραγματικὴ ἀριστοκρατία ἑνὸς τόπου, εἶναι ἡ τάξις ἡ ὁποία ἔχει διακριθῆ καὶ καθιερωθῆ ὡς ἐξέχουσα ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας ἔχει προσφέρει εἰς τὸν τόπον. Ὑπὸ ὑπῆρξεν ἡ δικαιολογία καὶ τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν κάθε ἀριστοκρατίας εἰς κάθε Χώραν καὶ ἐποχήν. Ὑπὲ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν, ἡ μόνη πραγματικὴ ἀριστοκρατία εἰς τὸν τόπον μας εἶναι ὁ χωρικὸς. Ὁ ἀγρότης. Διότι καμμία τάξις δὲν προσφέρει εἰς τὸ Ἔθνος ὑπηρεσίας τόσον ὑψίστης σημασίας, τόσον ἀποφασιστικὰς διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἔθνους, ὅσον ὁ γεωργὸς, ἀφοῦ τὰ γερὰ μπράτσα αὐτοῦ ἀνασκαλεύουν τὴν Γῆν, ποτνίαν μητέρα καὶ κοινὴν τροφοδότιδα, ἀποσπῶντα ἀπὸ τὰ γόνιμα ἀλλὰ τραχέα στέρνα της τὸ Ψωμὶ ὅλων μας.

Εἰς τοὺς πολέμους διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν ἢ τὸ μεγάλωμα τῆς Πατρίδος, ὁ ἀγρότης ἀφαιμάχθη περισσότερον. Συνδεδεμένος περισσότερον μὲ τὴν Γῆν, προσηλοῦται στερεώτερον εἰς τὸ χαράκωμα καὶ ἀγωνίζεται διὰ τὴν κατάκτησίν του εἰς τὴν ἐπίθεσιν καὶ διὰ τὴν συντήρησίν του εἰς τὴν ἄμυναν.

Διὰ τὴν διαιώνισιν τοῦ Ἔθνους ὁ ἀγρότης συντελεῖ ἀποφασιστικώτερον διότι ἡ ἀγροτικὴ οἰκογένεια εἶναι τὸ γονιμώτερον κοινωνικὸν κύτταρον τῆς Φυλῆς. Διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ἐθνικῆς κληρονομίας τοῦ παρελθόντος εἰς ἰδανικὰ ἀκατάλυτα καὶ ἠθικὰς ἀρχὰς ἀπαρασαλεύτους, τὸ ἀποφασιστικώτερον ὀχύρωμα κατὰ τῶν ἀνατρεπτικῶν νεωτερισμῶν εἶναι ὁ ἀγρότης διότι ἡ φυσικὴ στερεά του εὐθυκρισία, ἀπόρροια τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ὁ βίος του διαρρέει εἰς ἄμεσον παφὴν μὲ τὰς τραχείας πραγματικότητας τῆς ζωῆς καὶ τὴν πεῖραν τῶν αἰώνων τὸν προφυλάσσει ἀπὸ κάθε κίνδυνον εὐκόλου υἱοθεσίας ἰδεολογικῶν νεωτερισμῶν ἐκρηκτικῶν, εἰς τῶν ὁποίων τὴν δημοκοπικὴν γοητείαν ὁ ἐργαζόμενος πληθυσμὸς τῶν πόλεων εἶναι περισσότερον εὐάλωτος.

Ἀποτελῶν τὰ δύο τρίτα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας ὁ ἀγρότης, εἶναι καὶ ἀριθμητικῶς τὸ περισσότερον ὑπέροχον στοιχεῖον καὶ ἄρα τὸ στοιχεῖον τὸ ὁποῖον δικαιοῦται νὰ τυγχάνῃ περισσοτέρας φροντίδας ἀπὸ τὸ σύνολον.

Ἐπὶ πλέον ὁ μόχθος του εἶναι τραχύτερος καὶ ἀχαριστότερος ἀπὸ τὸν μόχθον ὁποιασδήποτε ἄλλης τάξεως ὅπως εἶναι καὶ ὁ γονιμώτερος καὶ ὁ περισσότερον ἀπαραίτητος διὰ τὴν ζωὴν τοῦ Ἔθνους. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀγρότου δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν φιλολογικὴν οὐτοπίαν, ἡ ὁποία ὀνχωρικὸν τὸν φαντάζεται ζῶντα μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν εἰδυλίου Θεοκριτικοῦ ἢ εὐδαιμονιῶν ὅπως αἱ περιγραφόμεναι εἰς τὰς εἰκόνας τῶν Γεωργικῶν τοῦ Βιργιλίου. Ἡ ἀγροτικὴ ζωὴ κάθε ἄλλο εἶναι παρὰ εἰδύλλιον. Εἶναι ὑγιὴς— ὅταν ἡ ἐλονοσία δὲν τὴν ὑποσκάπτει— ἀλλὰ εἶναι τραχεῖα. Εἶναι ἥρεμος ἀλλ' εἶναι δραματικὴ διότι τοῦ χωρικοῦ ὁ φοβερὸς ἀντίπαλος εἶναι ἡ φύσις μὲ τὰς ἀστασίας της καὶ τὰ στοιχεῖα μὲ τοὺς θυμοὺς των. Μία βροχὴ ἐξανεμίζει τοὺς κόπους του ἑνὸς ἔτους καὶ μιὰ καλοκαιρινὴ μπόρα ἀρκεῖ διὰ νὰ τοῦ καταστρέψῃ εἰς μίαν στιγμὴν τὸ προϊὸν ἀγωνιώδους προσπαθείας καὶ ποταμὸν οἰκογενειακῶν ἱδρώτων ἑνὸς χρόνου δηλαδὴ τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του διὰ τὸ ἔτος ποὺ ἔρχεται.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους πρωτίστη φροντὶς τοῦ Κράτους πρέπει νὰ εἶναι ἡ φροντὶς διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὸν Γεωργόν. Τὸ κομματικὸν Κράτος τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν τὴν εἶχε ξεχάσει. Τὴν διεκήρυσε μὲ τὰ λόγια ἀλλὰ τὴν παρημέλει εἰς τὰ πράγματα. Τὸ Νέον Κράτος τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν τὴν θέτει σημαίαν του, ὅταν διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ διακηρύσσῃ ὅπως διεκήρυξεν προχθὲς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι ἡ «τύχη τῆς Ἑλλάδος εἶναι εἰς τὰ χέρια τῶν γεωργῶν.»

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Α'.

Τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν δύναταί τις ἐπαξίως νὰ διοικήσῃ ὅταν ἡ θεία πρόνοια εὐδοκήσῃ με, ἐν πνεῦμα διορατικὸν καὶ ἀγαθόν. Εἰς νοῦς συνετὸς, μιὰ συνείδησις δικαία καὶ ἀμερόληπτος, μία χεὶρ στιβαρὰ καὶ χαλύβδινος, εἷς χαρακτὴρ σταθερὸς, ἄφθαστος καὶ ἀκλόνητος καὶ ἐν γένει εἷς ἄνθρωπος προικισμένος μὲ ὑπέροχα προτερήματα καὶ πλείστας ἀρετάς, βαθὺς γνώστης τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἕλληνος.

Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔγκεινται εἰς τρία τινά, τὰ ὁποῖα καθιστοῦν ἐλαφροτέρας τὰς συνεπείας τῶν ἐπίσης πατρονονικῶν ἐλαττωμάτων καὶ ἰδιοτροπιῶν του. Τὸν κατέστησαν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας σεβαστὸν εἰς τοὺς φίλους καὶ ὑπολογίσημον εἰς τοὺς ἐχθρούς, καὶ πάντα τὸν κρατοῦσαν εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον ἀσχέτως ἂν ἦτο δοῦλος ἢ ἐλεύθερος καὶ θὰ τὸν κρατήσουν διαρκῶς. Διότι μόνον τὰ φυσικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ἡ ὑπεροχὴ δὲν ὑποδουλόνωνται ποτὲ ἀλλ' ἀναλάμπουσιν ὡς ὁ ἀδάμας ἐν τῇ σκοτείᾳ. Δὲν ἀφομοιώνονται ἀλλὰ ἀφομοιώνουν πάντοτε.

Τὸ πρῶτον καὶ κύριον χαρακτηριστικόν του εἶναι ἡ πνευματικὴ ὑπεροχή. Ἀλλὰ γιὰ φαντασθῆτε τί ἀνεπανόρθωτα κακὰ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ αὕτη ὅταν δὲν γίνῃ ἡ ἐπ' ἀγαθῷ χρῆσις ταύτης ὡς ἔχει συμβεῖ πολλάκις; Οὐδεμίαν δὲ ἀξίαν θὰ εἶχεν ἡ ὑπεροχὴ αὐτὴ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ μᾶλλον θὰ καθίστατο ἐπιβλαβὴς καὶ θὰ ἐπέφερεν ἀνεπανορθώτους καταστροφὰς μὲ τὰ ὑπόλοιπα ἐλαττώματά του καὶ θὰ αἰσχύνετο τις νὰ ὀνομάζεται Ἕλλην ἁπλῶς, ἂν ἐξέλιπον τὰ ἄλλα σπουδαιότερα χαρακτηριστικά του.

Τὸ δεύτερον τούτων εἶναι ἡ ἄφθαστος φιλοπατρία του. Ἀλλ' ἐδῶ πρέπει νὰ δώσωμεν καὶ μίαν ἐπιβεβλημένην ἐξήγησιν. Λέγοντας πατρίδα δὲν πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν ἁπλῶς τὴν γῆν, τὸ χῶμα μόνον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ διὰ τοῦ ὁποίου διατηρούμεθα ἀλλὰ πρῶτον τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ πολυτιμότερον τῶν πλασμάτων καὶ ἱερώτερον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ σκεῦος, ἐν τῷ ὁποίῳ κατοικεῖ, διατηρῆται καὶ διὰ τῆς ὁποίας δρᾷ τὸ ἀνώτατον καὶ ἀθάνατον στοιχεῖον τοῦ κόσμου τὸ πνεῦμα, ἡ πατρὶς τοῦ πνεύματος πρῶτον καὶ δεύτερον ἡ πατρὶς τοῦ σώματος ἀλληλενδέτως ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνουσι. Τὸ ἄφθαστον τοῦτο προτέρημα του τὴν φιλοπατρίαν, μόνον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς χρησιμοποιεῖ ἐν παντὶ καὶ πάντοτε. Χάριν αὐτοῦ πολλάκις θυσιάζει τὰ πάντα ὄχι μόνον ἀγαθὰ ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἐλαττώματα καὶ ἰδιοτροπίας του, τὰ ὁποῖα καθίστανται ἀβλαβῆ μόνον ὅταν προσβληθῇ ἡ τιμή τοῦ σώματος καὶ τῆς πατρίδος του.

Τρίτον χρησιμότερον καὶ σπουδαιότερον ἐπίσης προτέρημα τοῦ Ἕλληνος εἶναι ἡ λήθη τοῦ παρελθόντος τὸ ὁποῖον δυστυχῶς χρησιμοποιεῖ σπανίως ὁ Ἕλλην καὶ πρὸ ἀναποφεύκτου κινδύνου καὶ ὅταν πρὸ πάντων διακινδυνεύει ἡ τιμὴ ἡ ἀκεραιότης καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς πατρίδος, τοῦ σώματος του ἢ καὶ τῆς ὁλότητος. Τότε μόνον ἐξχνᾶ τὰ πάντα: καὶ φιλονικίας καὶ ἔριδας καὶ ἔχθρας καὶ ὕβρεις καὶ φατρίας μῖσοι καὶ ἀντιθέσεις καὶ ἀπασχολήσεις καὶ ἐπιδίδεται πρὸς προστασίαν των μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς φιλοπατρίας του, ἀψηφῶν τὰ πάντα ἐν κοινῇ συνεργασίᾳ, μὲ μίαν κατεύθυνσιν καὶ πρὸ οὐδενὸς καμπτόμενος μέχρι τῆς πλήρους ἐπιτυχίας του. Ἀλλὰ καὶ διατὶ νὰ κάμνῃ χρῆσιν τῶν ἀνεκτιμήτων τούτων προτερημάτων του ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μόνον πρὸ τοῦ κινδύνου καὶ εἰς ἐξαιρετικὰς μόνον περιπτώσεις καὶ οὐχὶ ἐν παντὶ καὶ πάντοτε;

Κ. ΝΑΪΣΙΔΗΣ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

ΑΠΘ ΤΑΣ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1) Πᾶς βιομήχανος, βιοτέχνης ἔμπορος ὑποχρεοῦται νὰ κατέχῃ καὶ ἐκδίδει τιμολόγια τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀγοραζομένων καὶ πωλουμένων εἰδῶν ἐμφαίνοντα: 1) ἔντυπον τὸν τίτλον καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καταστήματος, 2) ὀνοματεπώνυμον πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ, 3) ἀντικείμενον 4) τὸ εἶδος, 5) τὴν τιμὴν κατὰ συνήθη μονάδα βάρος, μέτρον, τεμάχιον), 6) τὴν συνολικὴν ποσότητα, 7) ποιότητα, 8) προέλευσιν, 9) ἡμερομηνίαν 10) ὑπογραφὴν πωλητοῦ.

Ἡ ἔκδοσις τῶν τιμολογίων, εἶναι ὑποχρεωτικὴ καθ' ἃ περιπτώσεις ὁ ἀγοραστὴς προμηθεύεται εἶδος τι πρὸς ἐμπορίαν.

Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ἡ ἔκδοσις τῶν τιμολογίων εἶναι ὑποχρεωτικὴ μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀγοραστοῦ.

2) Ἐν τοῖς παραδιδομένοις εἰς τοὺς ἐμπόρους λιανικῆς πωλήσεως τιμολογίοις δι' εἴδη λαχανοπωλείου καὶ ὀπωροπωλείου ὑποχρεοῦνται οἱ ἔμποροι χονδρικῆς πωλήσεως ν' ἀναγράφωσι τὴν τιμὴν εἰς ἣν ἐπρομηθεύθησαν ταῦτα, τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ παρ' οὗ ἠγόρασαν τὰ εἴδη, πάντα τὰ ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς μέχρι τῆς εἰς τὸν ἔμπορον λιανικῆς πωλήσεως παραδόσεως ἐξοδα μεταφορᾶς, φορολογίαν καὶ πᾶν ἐν γένει ἔξοδον, συνυπολογιζόμενον εἰς τὴν χονδρικὴν πωλήσεως καὶ τὸ ποσοστὸν κέρδους.

Οἱ ἔμποροι λιανικῆς πωλήσεως ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχωσιν εἰς τὴν κατοχήν των τὰ τοιαῦτα τιμολόγια καὶ νὰ ἐπιδεικνύωσι ταῦτα εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὸν ἔλεγχον δημοσίους ὑπαλλήλους.

Τὰ τιμολόγια τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ παραγωγῶν πρὸς χρῆσιν τῶν ἐμπόρων χονδρικῆς πωλήσεως οἱὰ τὰ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον εἴδη δέον νὰ ὦσι τεθεωρημένα ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου ἔνθα συνήφθη ἡ ἀγοραπωλησία ἢ ἐν ἐλλείψει Ἀστυνομικῆς ὑπὸ τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς.

Τὰ ἀποστελλόμενα παρὰ τῶν παραγωγῶν εἰς ἀντιπροσώπους των τοιαῦτα εἴδη δέον ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύονται καὶ δι' ἐγγράφου δηλώσεως (τῶν παραγωγῶν) τεθεωρημένης ὑπὸ τῶν ἰδίων ὡς ἄνω ἀρχῶν διαλαμβανούσης ἐκτὸς τοῦ ὀνοματεπώνυμου, κατοικίας τοῦ ἀντιπροσώπου τούτου, τῶν ὁρων τῆς πρὸς τοῦτον διδομένης ἐντολῆς παρὰ τοῦ ἀποστολέως καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχωσιν εἰς τὴν κατοχήν των τὴν δήλωσιν ταύτην καὶ νὰ ἐπιδεικνύωσιν εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὸν ἔλεγχον ἁρμοδίους ὑπαλλήλους.

3) Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐπιβαλλόμεναι ὑποχρεώσεις εἰσὶν ἀνεξάρτητοι τῶν δι' ἄλλων κειμένων διατάξεων ἐπιβαλλομένων τοιούτων εἰς παραγωγοὺς καὶ ἐμπόρους χονδρικῆς ἢ λιανικῆς πωλήσεως.

Ἄρθρον 17. —1) Αἱ χρησιμοποιούμεναι ὑπὸ τῶν ἐμπόρων ἐν γένει εἰδῶν τροφίμων χαρτοσακκοῦλαι δέον νὰ κατασκευάζωνται ἐκ χάρτου στερεοῦ διαφόρου χρώματος καὶ συγκολλῶνται διὰ γόμας ἀραβικῆς ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ρευστῆς κολλητικῆς οὐσίας ἀπαγορευομένων τῶν ὑπερμέτρως βαρειῶν ὑλῶν ἤτοι ἀλεύρων τσιμέντου, μαρμαροκόνεως καὶ οἱασδήποτε παρομοίας πάστας κολλητικῆς.

2) Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω χαρτοσακκοῦλαι ἀπαγορεύεται νὰ ἔχωσι βάρος ἀνώτερον τῶν 3 δραμίων προκειμένου περὶ εἴδους βάρους μέχρι 1)2 ὀκᾶς, 3 δραμίων διὰ βάρος μέχρι 1 ὀκᾶς, 8 δραμίων διὰ βάρος 2—3 ὀκάδων, 16 δραμίων διὰ βάρος 4—6 ὀκάδων ἀναλόγως δὲ καὶ ἐπὶ πολλαπλασίων τῆς ὀκᾶς.

Οἱ μὴ συμμορφούμενοι θὰ συλλαμβάνονται καὶ θὰ ὁδηγοῦνται ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰσαγγελέως καὶ θὰ εἰσάγωνται εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ αὐτοφώρου Πλημμελειοδικείου.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΛΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΣΠΗΤΙ

Πρόκειται περὶ μιᾶς τριορόφου μεγάλης οἰκίας κειμένης εἰς πάροδον τῆς ὁδοῦ Στρατηγοῦ Χατζημιχάλη (Σχοινοπλοκάδικα). Συμπληροῦντες σχετικὸν σημείωμα τῆς ἐφημερίδος «Ἀλήθεια» προσθέτομεν ὅτι ἡ οἰκία αὐτὴ ἰδιοκτησία σήμερον τοῦ φιλομούσου κ. Ἀντ. Μάλμο διευθυντοῦ ἰδίας πλουσίας βιβλιοθήκης καὶ ἐνδιαφερούσης πινακοθήκης, ἀνήκεν ἄλλοτε εἰς τὸν Χατζησεραβάκην Ἐφέντην χρησιμοποιθεῖσα πολλάκις διὰ κοινωφελεῖς σκοποὺς λ. χ. ὡς Ὀθωμανικὸν Σχολεῖον, Ἰταλικὸν Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς, Καπνοκοπτήριον, Γραφεῖα Ἐπιτροπῆς τροφίμων, Γραφεῖα περιθάλψεως Προσφύγων, Ξενοδοχεῖον ὑπνου ἐπανειλημμένως, Στρατῶν κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ Γκατζλιτς τῆς Γερμανίας τοῦ Δ' Σώματος Στρατοῦ. Ἤδη δὲ θὰ γίνουν ἐν αὐτῇ μετὰ τινας ἡμέρας τὰ ἐγκαίνια τῆς διαρκοῦς ἐκθέσεως ἐννενήκοντα περίπου πινάκων ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τριμελοῦς ἐπιτροπῆς τῶν ζωγράφων Περάκη, Γεροντάκη καὶ Μουντριανάκη, εἰς μίαν ἐκ τῶν μεγάλων δέκα αἰθουσῶν τῆς οἰκίας. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὴν κλίμακα αὐτῆς ἡ ὁποία εἶναι εὐρυθμοτάτη στοιχίσασα 60 χιλ. δραχ. ἔλαβε χώραν ἐκ πτώσεως ὁ θάνατος τοῦ ἀρχιτέχνου αὐτῆς. Τὸ οἴκημα αὐτὸ κατεστράφη τελείως ἐκ πυρκαϊᾶς κατὰ τὸ ἔτος 1909 περίπου, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὠνομάσθη ἡ πάροδος ἐπὶ τῆς ὁποίας κεῖται «Καϊμένος Σοκάκι».

ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ ΘΩΡΗΚΤΑ

Ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλεται ὅτι ὁ πρῶτος Λόρδος τοῦ Ναυαρχείου κὲρ Ἀλόαρ εἰς λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν διὰ τοὺς ναυτικοὺς ἐξοπλισμοὺς τῆς Ἀγγλίας, ἐβεβαίωσεν τὴν ναυπήγησιν νέων θωρηκτῶν νέου ἐντελῶς τύπου. Τὰ θωρηκτὰ ταῦτα κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ Χόαρ θὰ συγκεντρώσουν ηὐξημένην ἐν γένει ἐνέργειαν εἰς ταχύτητα καὶ μαχηκότητα.

ΚΡΙΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Τὴν 4 τρέχοντος μηνὸς συνεπληρώθησαν τρεῖς μῆνες ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ κ. Μεταξᾶς προέβη εὐθαρσῶς εἰς τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου. Βραχὺ, βραχύτατον ἀληθῶς τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἀλλὰ καὶ πόση συνετελέσθη ἐνδελεχὴς ἐργασία, ἀφορῶσα τὴν οἰκονομικὴν τὴν ἐργατικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἐδίως ζωὴν τῆς χώρας. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἔπληξε κατὰ πρῶτον κεραυνοβόλως τὸν κομμουνισμὸν, ὅστις ἐπὶ μακρὸν ὑπέσκαπτε τὰς βάσεις τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ κρατικοῦ καθεστῶτος, συνεπλήρωσεν ἀκολούθως μίαν ἐνεργητικὴν του προσπάθειαν ὑπὲρ τῶν ἐργατικῶν καὶ ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, τοὺς ὁποίους πλήρως ἐπιδιώκει νὰ ἱκανοποιήσῃ εἰς ὅλα τὰ δίκαια αἰτήματά των. Διὰ τοὺς ἐργάτας ὥρισε τὸ κατώτατον ὅριον τοῦ ἡμερομισθίου, ἐπιβληθὲν διὰ συλλογικῶν συμβάσεων καὶ ἔθεσεν εἰς λειτουργίαν τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις. Διὰ τὴν ἀγροτικὴν τάξιν ἐπίσης ἡ κυβέρνησις ἔλαβε τὸ γενικὸν μέτρον τῆς μειώσεως τῶν τόκων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Εἰδικώτερον δὲ ἠλάττωσε τὸν ἔγγειον φόρον τοῦ καπνοῦ διένειμεν εἰς τοὺς καπνοπαραγωγοὺς τὰ κέρδη ἐκ τῆς πλατυτέρας διαχειρίσεως τοῦ προϊόντος των ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἤρχισε τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν καὶ ἔδρυσε τὸν ὀργανισμὸν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ διοικητικοῦ πεδίου ἐνομοθετήθη ἤδη ἡ ἀποσυγκέντρωσις καὶ μεταβάλλεται ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Ὅλα δὲ ταῦτα ἐντὸς τριῶν μόνον μηνῶν. Ἐργασία δηλαδὴ τὴν ὁποίαν ὁ κοινοβουλευτισμὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ παρουσιάσῃ.

Μετὰ τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Κορυζῆν, ὁ συνάδελφός του ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Κυριακὸς ἐπελήφθη τῶν ζητημάτων τῆς Κρήτης τοῦ κύκλου τῆς ἁρμοδιότητός του καὶ ἰδίᾳ τ' ἀφορόντα τὴν δενδροκομίαν καὶ κτηνοτροφίαν. Τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ὁ κ. Κυριακὸς καθώρισεν ὑπὲρ τῶν δύο τούτων πλουτοπαραγωγικῶν κλάδων τῆς Κρήτης, δὲν θ' ἀργήσουν νὰ ἐφαρμοσθοῦν. Καὶ θὰ ἐφαρμοσθοῦν εὐρύτατα εἰς ὅλας τὰς καλλιεργησίμους καὶ παραγωγικὰς περιφερείας τῆς Μεγαλονήσου, ὥστε οἱ δύο οὗτοι κλάδοι ν' ἀναπτυχθοῦν εἰς εὐρώστους καὶ ἀποδώσουν καρπούς, ὥστε ἡ Κρήτη νὰ μὴ ὑστερήσῃ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν τῆς Ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Ὡς πληροφορούμεθα ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς μηνὸς θ' ἀρχίσῃ καὶ ἐν τῇ πόλει μας ἡ λειτουργία τῶν Λαϊκῶν Συσσιτίων. Ἡ κίνησις αὕτη τιμᾶ τὴν κυβέρνησιν διότι μέλλει νὰ ἐνθαρρύνῃ